

ή γυναίκα είμαι βέβαιος ότι θα έχω άγνη ψυχή.

Μά μέχρι τώρα ο Βόρις Καρλώφ δεν έχει παντρευτεί, γιατί δεν βρήκε την γυναίκα που του ταιριάζει.

Στις φίλες του ο Βόρις Καρλώφ δεν είναι καθόλου ευγενικός. Τους φέρεται βάνουσα, τις διώχνει με τόν χυβαιότερο τρόπο και τις βασανίζει σαν σκλάβες του. Μιά φορά, μία βασιμίστρια του τόν παρεκάλωσε να τις γράψει δυό λέξεις στο λεύκωμα της, στο όποιο είχαν γράψει όλοι οι διάσημοί άνδρες του Νέου Κόσμου. Ο Βόρις Καρλώφ χωρίς να διατάξει έγγραψε τὰ ακόλουθα :

« Δίνο έκαστό δολλλάριο σ' εκείνον που θα δώση ένα γενναίο έζόλο στην ιδιοκτήτρια του λευκάματος αυτού, για τις άνοησίες που θέλει να τής γράφουν σ' αυτό ».

Και υπέγραψε φαρδεια πλατειά τ' όνομά του.

Κι' όμως, αν τύχη να ρωτήσετε μία γυναίκα για τόν Βόρις Καρλώφ θα σάς πη ότι είναι ένας πραγματικός άνδρας!

***

Ο Ντικ Πόγουελ έχει πολλές κατακτήσεις, γιατί αγαπάει τὰ σπέρ. Θα τόν δητε να παρακολουθώ με μανία όλους τους άγωνες κι' εινε μανιώδης παίκτης τών δυσκολότερων παιγνιδιών. Υπάρχουν φυσικά γυναίκες που εινε ξετρελλαμένες με τόν άθλητισμό. Έτσι ζητούν τή συντροφιά του Ντικ Πόγουελ, ό όποιος άντι να τούς κάνει μία άνοστη έρωτική έξομολόγησι προτιμάει να τούς μιλήσει για τήν διαίτα ή τήν φόρμα τών άγαπημένων του «ρεκοντμεν». Ως τρυφερός φίλος δεν εινε και τόσο φλογερός. Δεν ζηλεύει καθόλου. Μά δεν έπιτρέπει σε κανέναν να τόν κοροιδεύη ή να παίζη μαζί του. Κάποτε σ' ένα ποδοσφαιρικό «μάτς» έγινε ό ήρωας ένας σοβαρού έπεισοδίου, γιατί έσπασε με μία γροθιά όλα τὰ δόντια ένος ανθρώπου, ό όποιος ένοχλούσε τήν γυναίκα που συνώδευε, με τó σαχλό κι' άνόητο φλέρ του.

***

Ο Τζένε Ραίμοντ, ό Λάιλου Τάλμποτ κι' ό Τζάκ Οδάκυ εινε τρεις ακόμη από τούς διασημούς γόητες του Χόλλυγουντ που έχουν έξαιρετική έπιτυχία στις γυναίκες. Μ' αυτούς τούς τρεις τούς αγαπούν όλες ή θαυμάστριές τους, γιατί ποτέ δεν δείχνουν τόν πραγματικό χαρακτήρα τους. Ξέρουν να προσανατολίζονται στά γούστα τών ώμορφων γυναικών που τούς λατρεύουν.

Καθώς βλέπετε, λοιπόν, τó Χόλλυγουντ έχει τούς καλύτερους και τούς διασημότερους «γόητες». Εινε οι άνδρες που άρέσουν σ' όλες τις γυναίκες. Η φιλιμούπολις έχει «αστέρες» για κάθε γούστο. Ακόμη και για τις πιο ιδιότροπες γυναίκες!... Αν δεν με πιστεύουν άς έρθουν έδω να δοκιμάσουν!

ΚΑΡΟΛ ΛΟΜΠΑΡ

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

«Ένας χειρουργος ουσιστα τόν πελάτη του να κάνει έγχειρσι.

— Εινε οδυνηρή; ρωτάει ό πελάτης.

— Όχι για τόν άρρωστο, άποκρίνεται ό γιατρός, γιατί αυτόν τόν άποκοιμίζουμε. Μά εινε οδυνηρή για τó χειρουργο.

— Πώς;

— Υποφέρουμε από αγωνία. Σκεφθήτε λοιπόν ότι πετυχαίνει μία φορά στις έκαστό...

***

Η τελευταίες στιγμές ένος μελλοθανάτου καταδίκου.

Ο Ι ε ρ ε υ ς : Άρρρος, τέκνον μου...

Ο μ ε λ λ ο θ ά ν α τ ο ς : Λιποψυχώ, πάτερ. Θάθελα να πάρω κάτι.

— Άρρρος... Θά γευματίσης σέ λίγο με τούς άγγέλους...

— Αφού είν' έτσι, δεν περνάτε σεις πρώτος να στρώσετε τó τραπέζι...

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πώς χάνονται ή δίκη έξ αίτίας του ρήγα, του βαλέ και τής ντάμας. Τό άγαπημένο άλογο του Έρρίκου 4ου και ό ξευπνος Γασκόνος. Παράξενες διαθήκες. Η τελευταίες στιγμές ένος μεγάλου μαθηματικού. Ποιά ήσαν τὰ τελευταία του λόγια. Όπου ένα έργο του Βερνέ πληρώνεται μ' ένα τάλληρο, κλπ.

«Επί τής βασιλείας του Λουδοβίκου 11ου, οι μοναχοί τής Σάρτης έχασαν μία δίκη έναντιόν του επίσκόπου τους, επειδή ό τελευταίος ήταν προστατευόμενος τής εύνοουμένης του βασιλέως κ.ν.ε. Μαιντενόν. Τότε ένας άπ' αυτούς, περίφημος χωροπαχίτης, ειπε :

— Πώς θέλατε να κερδίσουμε; Είχαμε έναντιόν μας τó...ήγα, τή...ντάμα και τó...βαλέ τού!

***

Ο βασιλεύς τής Γαλλίας Έρρίκος 4ος ειχε ένα άλογο που τó άγαπούσε τόσο πολύ, ώστε ειχε όρκιστή ότι θα κρεμοόσε εκείνον που θα τού άνήγγελε τó θάνατό του.

Μία μέρα ωστόσο τó φτωχό ζώο πλήρωσε κι' αυτό τó φόρο του στη φύσι και ψώφησε.

Ο Γασκόνος επίσκοπος του βασιλέως παρουσιάστηκε τότε στον κύριο του και με περίλυπο ύφος του ειπε :

— Αλλοίμονο, Μεγαλειότατε! Τό άλογο σας...Τό ώραίο σας άλογο!

Τό άλογο τής μεγαλειότητός σας.

— Τί; Ψώφησε; φώναξε ό Έρρίκος 4ος έξαλος.

— Θα κρεμαστίτε, Μεγαλειότατε! άπάντησε ό Γασκόνος γαλήνιος. Τό ειπατε πρώτος!

***

Να και μερικές παράξενες διαθήκες :

Ο κόμης ντε λά Μινάντ, ό όποιος πέθανε στη Λούκα τής Ιταλίας τó 1821, άφησε όλη του τήν περιουσία σ' ένα μεγάλο...μαρμπούνο, τó όποιο διατηρούσε είκοσιτέσσερα δεκαμένη!

Η χήρα του Άδάμ Ντυκουί άρχοντος του Ροκμόν άφησε όλη τής τήν περιουσία στις τριάντα δύο γάτες τής!

Πριν πεθάνει, ό Άγγλος λόρδος Μπόκκνυ ειπε να τού φέρουν τούς τέσσερους ακύλους του, τούς όποιους έγκατέστησε σε τέσσερες πολυθρόνες γύρω άπ' τó κρεβάτι του. Τους άπήθινε τούς τελευταίους του χαρτερισμούς, δέχτηκε τὰ ύστατα χάδια τους και παρέδωσε τήν ψυχή του στο Θεό. Στη διαθήκη του δέ έγραψε να στηθούν οι προτομές τών άγαπημένων του αυτών ζώων στις τέσσερες γωνίες τού τάφου του!

***

Όταν ό μέγας μαθηματικός Μπασού βρισκόταν στην έπιθανάτιό άγωνία του, ή οίκογένειά του τόν περιτοίχιζε και τού άπήθινε τὰ πιο συγγινητικά λόγια. Μά ό άρρωστος φαινόταν πειά πως ειχε χάσει έντελώς τις αισθήσεις του.

Έξαφνα ό φίλος του Μιστερτουί, ό περίφημος γεωμέτρης μήχη μέσα και ειπε :

— Περιμένετε! Θα τόν κάνω να μιλήση!

Και άπευθυνόμενος στον έτοιμόθαντο μαθηματικό, του ψιθύρισε στο αυτί :

— Πιό εινε τó τετράγωνο του 12;

— 144! άποκρίθηκε ό Μπασού.

Και παρέδωσε τó πνεύμα του.

***

Ένας άπλοικός στρατιώτης τού σώματος τών θωρακοφόρων πήγε μία μέρα στο άτελει τού μεγάλου ζωγράφου Όρατίου Βερνέ και τόν παρεκάλωσε να τού κάνει τó πορτραίτο για να τó στείλη στην πατρίδα του.

Μά θέλησε να μάθη προηγουμένως πόσο θα τού στοιχίσε.

— Πόσα θέλεις να σου στοιχίση; τó ρώτησε γελώντας ό Βερνέ, ό όποιος πληρωνόταν για κάθε έργο του ήγεμονικά.

— Ένα τάλληρο! άπάντησε ό άρελής στρατιώτης.

— Άς εινε κ' ένα τάλληρο! ειπε ό καλόκαρδος ζωγράφος.

Και με μερικές μουλιές έκανε ένα ύπεροχο σάιτσο τού στρατιώτη, ό όποιος, αφού πλήρωσε τó τάλληρο, τó πήρε και βγήκε έξω κρατώντας τó θυμαμβεντικά.

Ός τόσο ειπε σ' ένα συναδέλφου του που τόν περιέμενε στην πόρτα:

— Έκανα άσχημα να μη κάνω παζάρια...θα μού τó άφηνε ίσως τρία φράγκα!